

torsdagsklummen

Amageravisens faste klummeskribent Linda Gil skriver alt efter humor, inspiration og emne om dagliglivet som amagerkaner.

» VILD MED GIL

PALMEKONGEN OG DET SORTE SVIN

Forfatteren har resolut overtaget bannerføringen og med et pennestrøg ordnet det hele: Staklerne på Frederiksberg skal reddes. Hvordan det skal gå til afsløres i denne på alle måder historiske klumme.

TEKST/TEGNING: LINDA GIL

Englænderen er bygningshistorisk interesseret. Han er den type, der kan komme åndeløs hjem med betretninger fra Byhistorisk Museum og påstå, det er enormt interessant, at der har ligget en mur et andet sted, end den ligger i dag. Tænk engang...

En dag var han i gang med endnu en af sine særligt dybdegående historiesøgninger på nettet og refererede i dette tilfælde direkte fra skærmen, da han vurderede informationen til at være af yderste, presserende vigtighed for mig og dermed også for det samlede amagerkanske folk!

Briten afslørede nemlig kl. 21:03 dansk tid, at Frederiksberg faktisk retteligen hører til Amager! Det er jo ikke noget, man som klummeskriver på øens fremmeste medie kan sidde overhørig, mente han. Så jeg måtte venligt skruer op for disciplinen » høre efter efter et halvt øre« med fare for at blive distraheret fra deadline på de karikaturlignende tegninger, jeg var i gang med.

ENGANG for længe siden i Ruder Konges lykkelige barndom blev en flok amagerkaner tilbudt jord på Frederiksberg, hvis de ville flytte dertil fra Amager og dyrke den, lod det ca. øvre fra skærmen. Så kom der et par passager, jeg ikke kan huske, fordi skægget på min tegning pludselig var blevet for alt for stort. Men det er sikkert og vist, at der bor afkommere af ægte amagerkaner på Frederiksberg! På en eller anden måde forklarer det med al indlysende tydelighed at der er en grund til, Frederiksberg ligger der alene som en Vatikanstat med eget postnummer og Rådhus midt i København. Men det fik jeg heller ikke helt fat i sammenhængen i, fordi telefonen ringede. Det var min mor. Der ville høre, hvad vi lavede, og det havde jeg faktisk lidt svært ved at forklare.

DOG GJORDE det indtryk med den udvandring. Man har jo selv rejst sig af ø-muld og har ikke for ingenting fejret samtlige barndommens fødselsdage med øens stolte og uofficielle flag vajende for bordenden. Kraftigt suppleret af toner

fra salvesfulde kvad om samme ø's indiskutable fortræffeligheder. Ønsket om selvstændighed dunker til alle tider i mine medfødte ø-årer og frigørelse fra ethvert fastland under eget flag er tilflydt mig med modernælken. Godt nok har Amager så vidt vides ikke eget flag (hvilket jeg som professionel frihedskæmper med det samme må understrege er skridt nummer 1 i en løsrivelsesproces!). Men tanken om at redde de stakkels udvandrede, amagerkanske øboers skæbnene i det fremmede på Frederiksberg, ligger mig voldsomt på sinde. Uden flag må vi selvsagt uførtroet skride til Plan B, hvis de skal reddes.

OPILDNET af britens historiske forelæsninger antog jeg det øjeblikkelige standpunkt, at Frederiksberg simpelthen må tilbage til Amager. Reddes. Plan B. Vi er allerede halvt på vej, da Fisketorvet og dermed det halve Vesterbro jo stort set med cykelbroen allerede er blevet Amager uden at opdage det! Der mangler ikke mange meter, før vi i ly af mørket kan luske os indenfor de frederiksbergske mure og tage, hvad der er vort, hvorved vi redder de ensomme amagerkaner derovre!

STRATEGIEN VAR KLAR dagen efter og under Leonard Cohen'ske strofer a la » Først tager vi Frederiksberg, så tager vi Sjælland«, tog jeg på det samlede Amagers vegne personlig kontakt til Palmekongen uden fordyrende mellemlid.

PALMEKONGEN befinder sig på Tommerupvej, hvor han i al ubemærkethed har opbygget et palmeimperium af dimensioner. Han er manden, der, som en galning, var først med spørgsmålet om, hvorvidt der kan gro palmer i Danmark. Hvorefter han selv leverede svaret ved eksotisk at beplante både for- og baghave med palmer! Han fandt en særlig hårdfør race, der kan tåle sne, og han lod det ikke blive ved det. Besøger man hans gård, finder man alt lige fra oliventræer, figen- og citrusstræer, der står og griner een op i det blåfrosne ansigt på en vinterdag! Sidste år havde jeg endog fornøjelsen af at foretage et abrikosrov fra

hans bugnende træ i den middelhavsduftende gårdhave. Han har endda udvidet salget i højden med meterhøje palmer for at holde sig på forkant med efterspørgslen, og man ser det ene voglnæs lykkelige polakker og jyder med trailere efter det andet forlade Tommerupmatricken med palmetræer.

NU HAR JEG reddet mig en middag under figentræet med Palmekongen. Jeg har nemlig stillet ham betydelige perspektiver i udsigt. Perspektiver så vidtrækkende, at jeg på Kommunens og især Amagers vegne har takket ja til det tørrede, spanske sortfodssvin, som Palmekongen personligt har importeret fra Andalusien og generøst har tilbudt mig som symbolsk

markering og besejling af Plan B. Jeg mener - hvilket jeg ikke har undladt at understrege for ham under vore indledende forhandlinger - at han uden tvivl er den eneste, der kan redde den akut opståede situation med Frederiksberg. Hvilket han på væsentlige punkter - som den salgsmand, han er - ikke er uenig i. Han er nemlig i besiddelse af de palmer, hvorved vi skal indtage Frederiksberg og redde vore blodsbrødre i det fremmede!

PLANEN ER SIMPEL: I ret linje fra Amager Strandpark og direkte gennem byen til og med Frederiksberg Rådhus anlægger vi en PALME-alle! Amager markerer en tilbage-til-rødderne aktion under de vajende bannere, som det altså

efterhånden er bydende nødvendigt, vi får på plads i en fart.

For så snart jeg har gaffet svinet og dermed har besejlet landudvidelsen, slår Palmekongen til bevæbnet med en lift og en skovl. Regningen mener jeg ikke, bliver noget problem. Det har jeg understreget for ham tidligt i forhandlingerne, der er foregået forbilligt efter DR-model ind til videre. Jeg mener sagtens, vi kan slippe igennem med det her. Et par millioner fra eller til...

DET KAN GODT VÆRE, det smitter af at bo sammen med en af det britiske imperiums repræsentanter på dansk jord, det skal jeg ikke kunne sige. Men jeg mener, den her sag sidder lige i skabet.

